

عنوان مقاله:

مدل‌های شکنندگی توام برای مدل‌بندی همزمان پیشامدهای بازگشتی و یک رخداد نهایی با استفاده از روش برآوردیابی ماکزیمم درست‌نمایی تاوانیده و کاربرد آن در داده‌های پزشکی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نظام سلامت، دوره 11، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

Akram Akram بیزدانی - MSc Student, Department of Biostatistics and Epidemiology, Health School, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Marjan منصوریان - Assistant, Department of Biostatistics and Epidemiology, Health School, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Masoud مسعود امینی - Professor, Isfahan Endocrinology and Metabolism Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: اطلاعات مربوط به پیشامدهای بازگشتی در مطالعات گذشته‌نگر می‌تواند با رها کردن دوره پیگیری، به پایان رسیدن دوره مطالعه و یا رخداد یک پیشامد نهایی مانند مرگ و یا ابتلا به یک بیماری با وضعیت ثابت، به پایان برسد. در این صورت پیشامد نهایی اصلی با پیشامدهای بازگشتی گذشته وابسته می‌شود و فرض سانوسر شدن ناآگاهی‌بخش پیشامدهای بازگشتی بوسیله رخداد نهایی که فرض بسیاری از تحلیل‌های آماری است، نقص می‌شود. مدل‌بندی توام راه حلی است که در چنین وضعیتی به دلیل قابلیت مطالعه هم‌زمان دو فرآیند و دستیابی به برآوردهای ناریب و کافی برای پارامترها، جهت تحلیل بسیاری از مطالعات پیگیری مناسب است. روش‌ها: در این مطالعه مدل شکنندگی توام با روش برآوردیابی ماکزیمم درست‌نمایی تاوانیده مورد بررسی قرار گرفته و طی یک مثال بالینی کاربرد این نوع مدل‌بندی توام در بررسی عوامل موثر بر تکرار وضعیت پره دیابت (پیشامد بازگشتی) و ابتلای نهایی فامیل افراد دیابتی به دیابت نوع دوم (رخداد نهایی) در یک مطالعه هم‌گروهی از بستگان درجه اول بیماران مبتلا به دیابت نوع دو، مراجعه کننده به مرکز تحقیقات غدد درون‌ریز و متابولیسم اصفهان نشان داده شده است. تحلیل‌ها با بکارگیری نرم افزار R ۲.۱۵.۲- صورت گرفته است. یافته‌ها: خطر بازگشت پره‌دیابت با تعدیل اثر انرژی دریافتی در افراد با مصرف کربوهیدرات بالای ۶۵ درصد انرژی دریافتی ۴۸/۳ برابر بیشتر از مصرف کربوهیدرات کمتر از ۴۰ درصد انرژی می‌باشد. خطر ابتلا به واقعه نهایی دیابت با تعدیل اثر انرژی دریافتی در افراد با مصرف پروتئین بین ۱۲ تا ۱۵ درصد انرژی دریافتی، ۱۹/۰ برابر بیشتر از مصرف پروتئین کمتر از ۱۲ درصد انرژی دریافتی و مصرف پروتئین بالای ۱۵ درصد انرژی دریافتی، ۱۹/۰ برابر بیشتر از مصرف پروتئین کمتر از ۱۲ درصد انرژی دریافتی می‌باشد. نتیجه گیری: تغییر روش زندگی بر حسب اصلاح عملکرد تغذیه ای و بکارگیری روشی مبنی بر تعدیل شاخص‌های تن‌سنجی می‌تواند به‌عنوان عواملی موثر بر کاهش عملکرد ژنتیکی در ابتلا به بیماری دیابت نوع دو مورد استفاده قرار گیرد. واژه‌های کلیدی: مدل‌های شکنندگی توام، درست‌نمایی تاوانیده، پیشامدهای بازگشتی، پره‌دیابت، دیابت

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1729968>

